

שיחות פוליטיות עם שר הביטחון הישראלי ושליח שרי החוץ האמריקאי.

סעודיה, ירדן, ישראל. במשך 17 חודשי האינתיפאדה, לא נגזר על שילטונות הביטחון בשיח יא-סין. מסכיבו נעצרו חסידיו, הוא היה בלתי נחושה.

היו הרבה ניושים לגבי טיבה של חסינות זו. עכשיו יהיו הרבה ניושים לגבי סיבת מעצרו. אין כל הגיון — לא כזו ולא כזו.

תנועת ההתנגדות האיסלאמית (חמאס) בראשיהיבות שלה בער-בית) לא נולדה אתמול, ולא יש מאין. היא טופחה במשך שנים על-ידי שלושה גורמים:

- סעודיה, שהעניקה לה תמיכה כספית רבה.
- ירדן, שתמכה בה בעקיפין, על-ידי מתן חסות למסורות-הלימוד הדתיים ברצועה.
- המימשל הצבאי הישראלי, שהעניק לה יחס מיוחד, כמו לכל החוגים הקנאיים-הדתיים בגדה וברצועה.

הפרד ומשול. יחס המימשל הצבאי היה מבוסס על הכלל הרומי-אי העתיק: "הפרד ומשול". אמנם, אנשי המימשל ידעו היטב כי לה"מא"ס מטרות הרבה יותר קיצוניות ממטרות אש"ף. אבל בעיני המימשל היה חשוב חיוב בעצם קיומה של תנועה, המתחרה באש"ף והפרדת געת כמונופול שלו בשטחים הכבדים.

למעשה קיוו זרועות הביטחון כי חמא"ס תשרת אותן כשתי צד-רות:

- תפגא את שורות הפלסטיים, נים, תפגע ככוחו של אש"ף ותיצור מריבות פנימיות.
- תעניק אליכני נוסף לממשל לתי-ישראל, שתוכל לטעון כי אש"ף אינו מייצג את הפלסטינים, ושנתנועות קיצוניות מנועות מראש כל הסדר מדיני.

חמא"ס רוגלת במדינה איסלאמית כללית, ומתנגדת למדינה לאומית פלסטינית. היא רואה באש"ף גוף של כופרים, מכיוון שזהו גוף חילוני ורבידתי (מוסלמים, נוצרים מכל הסוגים, דרוזים ועוד). המטאבר נשבר. כפי שניתן היה לצפות מראש, קם הגולם על מטפחיו.

ככל שגברה השפעת חמא"ס, ביחוד ברצועת-עזה, בגלל נכונות חבריה הקנאיים לחרף את נפשם, כן גברו הלבטים בקרב זרועות-הביטחון. הן חששו שמעצר "השייח" (כפי שהיכל קוראים לו) יצית עוד יותר את אש האינתיפאדה. הן גם לא רצו להודות בטעות שנעשתה במהלך של שנים.

השבוע נשבר טאבו זה. כוחות הביטחון פועלים עתה גם נגד היריבים של אש"ף.

מישמרה דגל שחור

מפקד המישטרה

מקבל את חבר

הפרלמנט

נואטמלה? פנמה?

ציניה?

זה קורה ברפובליקת-בנגלת מר (המשך בעמוד 14)

בעייה ושמה ערמונית או: מדוע נותח פרס?

בשם המיושן של המחלה — הרופיה (הגדלה של הערמונית). ארנומה של הערמונית היא גוש שפיר הגדל במרכז הערמונית, הרוחף הצידה את הבלוטות הקטנות האחרות. דבר זה משפיע על הגדירה לה של הבלוטה.

קשה להטיל שתן

את התפתחות המחלה הנפוצה הזאת מדרגים בשלוש רמות:

בשם המיושן של המחלה — הרופיה (הגדלה של הערמונית). ארנומה של הערמונית היא גוש שפיר הגדל במרכז הערמונית, הרוחף הצידה את הבלוטות הקטנות האחרות. דבר זה משפיע על הגדירה לה של הבלוטה.

הטיפול הניתוחי היה מקובל מאוד עד הזמן האחרון. ניתוחים נעשו במיקרים הכאים; במצב שבו צר צורך בהכנסת קטטר לשלפוחית-השתן, כדי להוציא את השתן; במיקרים של היווצרות אבנים בשלפוחית-השתן; סימנים של שינוי יים במיבנה האנטומי ובתיפקוד של הכליות; במיקרים שיש דימום מרבייה-השתן.

ניתוח נעשה בשיטות שונות וכי

הרופיה (הגדלה של הערמונית). ארנומה של הערמונית היא גוש שפיר הגדל במרכז הערמונית, הרוחף הצידה את הבלוטות הקטנות האחרות. דבר זה משפיע על הגדירה לה של הבלוטה.

ניתוח זה יכול לגרום לשינויים באישיות, להידרדרות מצבו הנפשי של המנותח ולירידה ביכולתו לעבוד

בהרגליהחיים. מתן טיפול קל בתחילת המחלה יכול לעצור אף את ההגדלה של ארנומה. מקובל כיום שגברים מתייעצים עם רופאים שונים, לפני שמחליטים על טיפול דראמטי בפרוסטטיטה, כמו ניתוח.

מחלת אינטלקטואלים

הגדלת הערמונית נחשבת כמחלתם של האינטלקטואלים: חוסר פעילות גופנית, ישיבה

גישה שונה: דרך הבטן, דרך שלפוחית-השתן, דרך צינור-השתן (אורי-טרא) בהרדמה מקומית, בהרדמה כללית ובהרדמה איזורית (דרך עמוד-השדרה).

"מרטיבים המיכנסיים"

כל מיקרה, בשיטות השונות של הניתוחים, לא תמיד התוצאות מעודדות. ידועים מיקרים של הידרדרות מצבו הנפשי של המנותח. שינויים רבים בפסיכולוגיה שלו, בהתנהגותו כלפי הסובבים, בים, ירידה ביכולת לעבוד ושינוי יים במנטליות.

לא מעט אנשים, נושאי תפקידים רמים, ירדו מהבימה הפוליטית עקב שינויים באישיותם כתוצאה (או לפחות לאחר) הוצאת בלוטת הערמונית בשלמותה או באופן חלקי.

דוגמה בולטת — שינויים שחלו באישיותו של שליט בריטניה-מערב, לואיז ברז'נייב, לאחר הניתוח. כנ"ל: שארל דה-גול. ראיתי עשרות פעמים שינויים שחלו בפאציינטים, שהיכרתי אותם במישך עשרות שנים כרופא.

סופר ישראלי ידוע, למשל, שעבר את הניתוח, סובל מאז באופן משמעותי מתוצאותיו (הרגו אותי בניתוח" אמר לי). לא מעט אנשים שעברו את הניתוח הזה סובלים מפגיעה בסוגריה-השיר של צינור-השתן, וסובלים מאי-החזקת השתן בתוך שלפוחית-השתן — "מרטיבים את המיכנסיים".

פגיעה בסוגריה-השיר אינה ניתנת לתיקון. כמוכן, גם ירידה משמעותית של כוח-הגברא (פוטנציה), רחסי-יכולת כמעט טוטאלי להפירות.

ברור שלא כל גבר בגיל 65-67 חייב או רוצה להפרות, אך עצם העובדה של אובדן היכולת הזאת

קושי במתן-שתן, והטלת שתן לעיתים קרובות יותר, כמויות במחצית השנייה של הלילה. החריף לה עומד וצריך לחכות להטלת השתן, שלא באה בקלות. גם הורם של השתן נופל למטה. על הנע-ליים, ובהפסקות.

קושי להוציא את כל השתן משלפוחית-השתן. בשלפוחית נשארין בין 400 ל-600 סמ"ק של שתן. החולה מאבד תיאבון, מרגיש חולשה כללית ועייפות.

החולה כמעט ואינו מצליח להטיל שתן. ההרחבה של שלפוחית-השתן עוברת ומתפשטת ל-מעלה, ברבייה-השתן, עד הכליות.

האם הניתוח בלתי-נמנע?

הטיפול במחלה זו מחולק ל-שני חלקים: טיפול שמרני ו-טיפול ניתוחי.

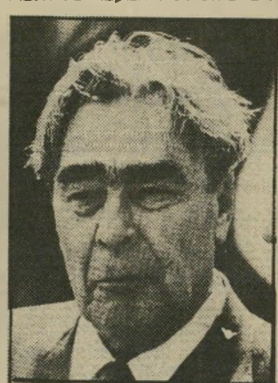
דה-גול ירידה מן הבימה

בהרגלים, בהתנהגות כללית של החולה ובשינויים. למשל: חייבים למונע עצירות, לערוך טיולים רגליים, למנוע התקררות וגם התחממות יתר במיטה. בשלב זה משת-

פרוסטטה) היא בלוטה השייכת ל-מנגנון המיני של הגבר. הערמונית רבוקה לשלפוחית-השתן, וכאילו עוטפת את תחילתו של צינור-השתן (אורטו). היא אינה גוף אחד, אלא בנויה מ-30 עד 50 בלוטות קטנות, הקשורות זו לזו על-ידי סיבים של השרירים.

בלוטת הערמונית שותפה לפירוק נקציה המינית ולאקט המיני. ההיפרשות שלה משמשות כחומר מזון של תנועת-הזרע, וגם עוזרות לזרע להתקדם מהר מאוד בתוך האורטו, כדי לצאת החוצה.

מחלות שונות פוגעות בבלוטת הערמונית: פרוסטטיטיס (רלקת חריפה) עקב זיבה, שחפת, עגבת. לא מעט מחלות של הערמונית מתפתחות בגיל קשיש יותר, והן אופייניות לגיל-המעבר של הגבר.

ברזנייב אובדן הכושר

אטוניה של הערמונית היא תוצאה של אובדן מתח (טונוס) שרירי-הבלוטה. יש אבנים בתוך הערמונית כתוצאה של היווצרות האבנים כבלוטה עצמה או בכיס-השתן או בכלייה.

מחלות כמו סרטן וסרקומה פוגעות לעיתים קרובות בערמונית, אך המחלה הנפוצה ביותר היא אדנומה של הערמונית, הידועה יותר

גם משפיע קשות על המצב הפסיכולוגי. יש אומרים שבמיקרים מסוימים לא חוזרת לעולם היכולת האינטלקטואלית לתפקד אצל גבר שעבר ניתוח זה.

לא תמיד ניתוח

עקב עובדות אלה ואי-שביעות רצון מתוצאותיו של הניתוח והסיכונים הרבים — בטווח המיידי ובטווח ארוך יותר — מנסים כיום יותר ויותר למנוע ניתוחים, ועוברים לטיפולים שמרניים. הטיפולים כוללים שימוש רחב בצמיח-ירפואה, פיסיות-ראפיה כללית ומקומית, ושימוש במגוון רחב של תרופות. כל הטיפולים האלה מיועדים לשיפור מצב שרירי-הערמונית (חיוק הטונוס), הגדלת התפקוד והציאתה החופשית מהערמונית. טיפול שמרני אינו גורם לירידה באישיותו של הגבר, ולכן הוא עדיף.

חלק חשוב מאוד בטיפול הוא רפואה מונעת. במיקרים רבים ניתוח למנוע את הגדלת הערמונית על-ידי מתן ייעוץ נכון לגבי שינויים

פרס טיפול שמרני עדיף

ממושכת, אכילה לא-מסודרת וחיי-מין לא-שיגרתיים גורמים למחלה זו. לכן, במיוחד אנשי המיקצוע האינטלקטואלים חייבים בזמן הגבר כוון לערוך בדיקות ולהתחיל ברפואה-את-מנע, לפני הגעתם למצב המסוכן.

המצב מסוכן, מפני שטמונה בו סכנה של שינויים רבים ומצב בלי-תיאפיץ.